

Medvirken til Beslutninger, der er truffet i *Ministermøde*, omfattes som Følge af dettes mindre formelle Karakter ikke af Bestemmelsens Ordlyd.

Regeringen havde ikke fundet det rimeligt at gaa saa vidt som de tidligere Forslag, hvorefter en Minister paadrog sig Ansvar, naar han blot havde *undladt at fremsætte Indsigelse* mod en Beslutning. Man havde heller ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at give Regler om, i hvilke Tilfælde en Minister, der ikke i vedkommende Møde har medvirket til Beslutningen, alligevel kan blive ansvarlig *ved sin senere Optræden*, idet man paa dette Punkt fandt det tilstrækkeligt, at Straffelovens almindelige Regler, navnlig dennes § 23, kommer til Anvendelse.

§ 4. Er en Regeringshandling, hvis Udførelse i Henhold til Grundloven eller den øvrige Lovgivning paahviler Kongen, *ikke blevet foretaget*, og er der om Undladelsen udfærdiget en kongelig Beslutning, har vedkommende Minister Ansvaret i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 2 og 3. Er der ikke udfærdiget nogen kongelig Beslutning om Undladelsen, er den Minister, under hvis Forretningsomraade Forholdet henhører, ansvarlig for den skete Undladelse; endvidere er enhver anden Minister, der har bidraget til at hindre, at den paagældende Regeringshandling foretoges, ansvarlig.

§ 5. En Minister er ansvarlig for de paa hans Vegne *af en underordnet udfærdigede ministerielle Beslutninger*, medmindre de paagældende Beslutninger enten er truffet af den underordnede i Henhold til en denne i Medfør af hidtidig Praksis eller Forholdets Natur given Bemyndigelse eller den underordnede har forsømt at forelægge Sagen for Ministeren. Ministeren bliver dog ogsaa ansvarlig for saadanne Beslutninger, saafremt han har undladt at skride ind, skønt han var vidende om, at den paagældende Beslutning vilde blive truffet. Det samme gælder, hvis han efter at være blevet bekendt med Udfærdigelsen har undladt at skride ind.

Paragraffen blev omformet i Folketinget, idet man ønskede en positiv Formulering af Ministeransvarligheden paa dette Omraade.

Efter *Venstres Mening* burde den Omstændighed, at den underordnede har handlet paa Grundlag af hidtidig Praksis eller efter en efter Forholdets Natur given almindelig Bemyndigelse, ikke fritage Ministeren for Ansvar, og Mindretallet ønskede at fastslaa, at Ministeren kun er uansvarlig for en